

Entrebancs

Els verbs del castellà «florrecer», «ensordecer» i «entristecer» corresponen, en català, florir, ensordir i entristir. Seguint aquest esquema comparatiu, que es podria enriquir, encara, amb molts més exemples —com ara enriquir mateix, en castellà «enriquecer»— veiem que algú fa servir, en català, com a verb corresponent al del castellà «entorpecer», la forma «entorpir». Però florir prové de flor, ensordir de sord i entristir de trist. I Enriquir de ric. En canvi, «entorpir» hauria de provenir de «torpe», que és cert que algú, de tant en tant, no se sap estar de dir, però que tothom reconeix com un barbarisme declarat. Per tant, cal condemnar «entorpir» sense vacil·lacions. En un mot compost o derivat, cal tenir en compte no solament la bondat dels prefixos o sufixos que han permès de formar-lo, sinó també, i essencialment, la bondat del mot primitiu que l'ha originat.

Un cop, doncs, desestimat aquest «entorpir» espuri, ja només cal proposar les solucions adequades perquè ningú no el trobi a faltar. Sempre fa goig de poder-ne indicar unes quantes, perquè tothom pugui triar. Així, tenim, en primer lloc, entrebancar: Una colla d'obstacles van entrebancar la realització d'aquella empresa. Disposem, també, de destorbar i dificultar: La seva intervenció ens va destorbar més que no ens va ajudar. Si res no ho dificulta enllestirem aviat. Obstruir pot aplicar-se en algun cas especial: Tots aquells paquets obstrueixen el pas. I no podem oblidar la locució verbal fer nosa: Ens volen ajudar i encara ens fan nosa.

No és tan corrent que es faci servir «entorpir» en el sentit de «fer perdre la traça o les facultats». Però, per si de cas, verbs com ara atabalar, atordir, marejar, desconcertar o destarotar poden resoldre el problema.